

Uitspraak rechtbank Rotterdam inzake afwijzing aanvraag WIA

Op 14 februari 2024 deed de rechtbank in Rotterdam een belangrijke uitspraak over een beroepszaak tegen de afwijzing van de aanvraag om een WIA-uitkering.

Diagnose

Je hebt ernstige vermoeidheidsklachten en uiteindelijk wordt CVS vastgesteld. Eerder werkte je altijd 32 uur per week maar nu kom je, met aangepast werk, niet verder dan 16 uur per week. Bij de WIA-beoordeling stelt het UWV dat je wel 40 uur kunt werken.

Het overkwam een backoffice-expert die zich januari 2021 had ziekgemeld wegens belemmerende gezondheidsklachten. In oktober 2022 heeft de werkneemster een uitkering op grond van de Wet WIA aangevraagd, waarvoor een verzekeringsgeneeskundig onderzoek plaatsvond. De primaire verzekeringsarts heeft de werkneemster op het spreekuur gezien en een FML (Functionele MogelijkhedenLijst) opgesteld, die per direct geldig is. Daarin zijn beperkingen opgenomen in de rubrieken persoonlijk functioneren, fysieke omgevingseisen en werktijden. De arts heeft geconcludeerd dat werkneemster belastbaar geacht wordt conform de FML.

De arbeidsdeskundige heeft in januari 2023 geconcludeerd dat zij niet geschikt is voor het verrichten van haar eigen werk, maar wel ander werk kan uitvoeren. Zij verdient daarmee echter aanzienlijk minder.

Heroverweging

In het kader van heroverweging in bezwaar heeft de verzekeringsarts vastgesteld dat er medische argumenten zijn om af te wijken van het primaire medische oordeel, en dat de FML aangepast moet worden. Opgenomen wordt dat auditieve en visuele prikkels vermeden moeten worden. De arbeidsdeskundige stelt de arbeidsongeschiktheid vast op 33,61%, waarop het UWV het omstreden besluit genomen heeft.

De rechtbank moet beoordelen of de mate van arbeidsongeschiktheid van de werkneemster terecht is vastgesteld op minder dan 35%. Hij gaat ervan uit dat de werkneemster is gediagnosticeerd met onder andere ADHD en CVS. Uit de rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep volgt dat niet de diagnose bepalend is voor de vraag of iemand

arbeidsongeschikt is, maar diens beperkingen ten gevolge van ziekte of gebrek. In zaken waarin CVS is vastgesteld, kan de beoordeling of een ervaren belemmering of klacht een rechtstreeks en objectief medisch gevolg is van de ziekte gecompliceerd zijn, omdat er geen, of geen eenduidige, medische verklaring voor CVS is. De verzekeringsarts moet een individuele beoordeling maken van de functionele mogelijkheden, waarbij de ervaren belemmeringen zijn getoetst op plausibiliteit en consistentie. Kortom: kunnen de ervaren belemmeringen verklaard worden door CVS en leidt dat tot het aannemen van beperkingen? In dit geval zijn partijen het er over eens, dat werkneemster (over)gevoelig is voor auditieve en visuele prikkels.

Belastbaarheid

Vervolgens rijst de vraag tot welke beperkingen de klachten leiden voor de belastbaarheid voor werk. De vermoeidheids- en energetische klachten ziet de rechtbank bevestigd in het als voldoende beoordeelde re-integratieproject. De werkneemster is daarbij begeleid en geadviseerd door de bedrijfsarts. Daarin is 16 uur (4x4) het hoogst haalbare gebleken.

Het is vaste jurisprudentie van de Raad dat niet de beleving van de klachten bij de arbeidsongeschiktheidsbeoordeling doorslaggevend is, maar de uit het vastgestelde ziektebeeld voortvloeiende beperkingen. Dat is een essentieel verschil. De verzekeringsarts bezwaar en beroep merkt in mei 2023 op dat de wijze waarop werkneemster zelf haar klachten ervaart en eigen functionele mogelijkheden beschrijft, onvoldoende grondslag is om arbeidsbeperkingen op energetische gronden aan te nemen. Dit betekent echter niet dat er geen of weinig betekenis aan kan worden gehecht. De rechtbank oordeelt dat uit rapporten van de verzekeringsartsen niet (voldoende) blijkt of zij hebben beoordeeld dat de vermoeidheidsklachten van de werkneemster plausibel zijn, en of deze aan CVS gerelateerd kunnen zijn. En mocht dit wel zo zijn, dan is niet inzichtelijk gemaakt waarom dat (toch) niet leidt tot het aannemen van een verdergaande urenbeperking. De klachten zijn benoemd, maar de gevonden stoornissen legitimeren geen algehele duurbepersing.

Verzekeringsarts

De verzekeringsarts stelt dat in de brief van de neuroloog wordt aangegeven dat de werkneemster bekend is met CVS, maar dat dit verder niet wordt onderbouwd met medisch objectiveerbare afwijkingen of onderliggende aandoeningen. De aanvullende beperkingen die zijn aangenomen houden, zo begrijpt de rechtbank, slechts verband met het voorkomen van overbelasting in verband met overprikkeling.

In december 2023 stelt hij vast dat er bij de beoordeling in het kader van de WIA rekening gehouden is met de aanwezige vermoeidheid van de werkneemster. De diagnose CVS en/of ADHD kan niet als indicatie gezien worden om een aanvullende urenbeperking aan te nemen.

Rechtbank

De rechtbank is van oordeel dat er ten aanzien van (aan CVS gerelateerde) vermoeidheids- en energetische klachten onvoldoende gemotiveerd is, waarom deze geen aanleiding kunnen geven voor een (verdergaande) urenbeperking. Uit de verzekeringsgeneeskundige rapporten blijkt onvoldoende in hoeverre de ervaren belemmeringen zijn getoetst op consistentie en plausibiliteit. De rechtbank acht hierbij in het bijzonder van belang dat de werkneemster altijd 32 uur heeft gewerkt, en dat er (in goede harmonie maar tevergeefs) alles aan gedaan is om dat weer op te bouwen. De rechtbank acht het onvoldoende gemotiveerd dat de werkneemster nu fulltime in een andere functie, onder omstandigheden die voor extra belasting kunnen zorgen, arbeid kan verrichten.

Tussenuitspraak:

De rechtbank draagt het UWV op om de rechtbank mede te delen of hij dit gebrek wil herstellen.

Het UWV krijgt acht weken om het gebrek te herstellen.

De eiseres krijgt vier weken om te reageren op de aanvullende motivering van het UWV.